

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

S. I.

LAPSUS fuerat vir quidam nobilis ab statu
 virtutis, quem fuerat assecutus: timebatque
 ac de die in diem tergiuersabatur ad Deum con-
 uerti: quod cum P. Balthassar intellexisset, com-
 miseratione eius miseræ motus, hanc ad eum Epi-
 stolam dedit, sicut Apostolus ad Galathas in si-
 mili occasione. Nescio, (inquit) quam viam ag-
 grediar, vt agam cum anima tua; pacis, an pugnae;
 silentij, an sermonis: omnes enim mihi occlusas
 video, non gramine, quod recreat; sed ve-
 ribus & spinis, quæ necessariò lædunt, & cruen-
 tant pedes ingredientium. Quid faciam, quo vtar
 consilio? eligo nihilominus, infirmitatem meam
 proderè: sic enim, & mihi leuamen, & tibi aliquã
 afferam compalsionem. Per Iesu Christi sangui-
 nem peto, vt oculos aperias, tuique cordis duri-
 tiem aduertas, eiusque continuatam ad eò resi-
 stentiam Vocationi diuinæ. Noli te defendere ab
 eo, qui non quærit tuam mortem. Attende ietus,
 imò & flagella, quæ à potente eius manu sustines.
 Quomodo te illa non emolliunt? effodias pro-
 fundiùs, donec haurias aquas, si verba sua non au-
 dientes detestatur; qui eius flagella intelligere
 nolunt, quârùm ei adferrent horrorem? infortu-
 nium hoc omne mihi solatium auferet omnibus
 diebus vitæ meæ; bolus hic coget me apud altissi-
 mi tribunal clamare: ingratitude hæc est, & inur-
 banitas ab omni generoso animo aliena. nam qui
 generosi sunt, grati etiam esse solent; a *quis te fa-* „ a Gal. 3. 1.
scinauit: frater, non obedire veritati, ambulabas be- „
nè, b currebas benè: quis te impediuit, veritati non „ b Cap. 5. 7.
obedire? quando, quæso, Diabolus sanguinem suū „
 ia tui

„ in tui gratiam effudit: vt tantum amorem in eum
 „ conceperis? si, cui omnia debentur, sic iniuria,
 „ cum aliquid ei subtrahitur: quid erit si nihil
 „ reddatur? quid si omnibus ab ipso acceptis, qua
 „ abutatur? quid si ex ipsiusmet Dei beneficijs te
 „ lam quis contra eum texat? intellige iam illum
 „ fugias, ne obdurescas; ne liges, aut abbrevies ma-
 „ num Omnipotentis: qui plus te diligit erubescen-
 „ tem, & ad pedes suos prostratum; quam obtinere
 „ tum, & ipsum fugientem. Quod si tibi adeo
 „ malè gerenti, toties ipse occurrit; & si eum hor-
 „ rens, internum tamen habes testimonium, quod ut
 „ dilexerit, pacemque sponte obtulerit; si ipse la-
 „ sus, & iniurijs affectus, ad te accessit, teque ad
 „ amplexatus: cur te nunc contrahis? num quod
 „ existimes: tibi accedenti portam ipsum occultu-
 „ rum? noli, obsecro, hac noua iniuria illum affice-
 „ re: quod per oculos, quos in facie habes, ob-
 „ stor. Scio te eum non esse quem suorum confite-
 „ rum, animique decretorum poeniteat; nec hor-
 „ reat, quod valde desiderauit, cum videt, se illud
 „ obtinuisse. Non ita est, non ita est. aut fortè cogi-
 „ tas, aliud nunc tempus esse, quàm cum amares. cur
 „ mutatus es? at Deus noster semper idem est: *Deus
 „ & non mutor.* Huiusrei Fidem habes, & in-
 „ stantiae interioris, qua te vocabat, cum tu eum de-
 „ testareris; necessariò igitur credere debes: si tu se-
 „ ceris, quod ille iubet: facturum ipsum, quod pro-
 „ mittit; admittas ergo, idque tibi persuadeas: con-
 „ patiaris mihi si non vis tui ipsius comisereri; do-
 „ leas quod prauis tuis actionibus, multos scan-
 „ dalizes & crucifigas; concipias tandem ex iniquita-
 „ te nauseam; horreas cibum, qui comedentem oc-
 „ cidit.

cidit. Quando tandem, toties peccando saturabe-
 ris? non valde citò Deum agnoueris, non nimis
 citò vitâ fungeris; nec malè feceris, cùm non fue-
 ris recollectior eo, qui dicebat: *sero te cognoui Bo-*
nitas infinita! absque solatio gemes, si attendas
 quot annorum, quot opportunitatum iacturam
 feceris; & quot occasiones tibi euauerint, & ve-
 lut in sordes sint commutatae: ego fidei iussor tuus
 ero, ego poenitentiam pro tuis peccatis agam, ea-
 que flere iuuabo. Venias huc: offero enim tibi Dei
 misericordiam in eius nomine: requiesce per pau-
 cos dies; recipias te ad locum sacrum & tutum:
 qui & animam, & corpus tuum tucbitur; & præ-
 delictijs, & auctoritate à quibus raptaris meliora
 largietur. Et quoniam verba mihi desunt ad con-
 tinuum, quem in anima mea sentio, dolorem, ex-
 plicandum, hic finio; & tu quoque finem impone
 Martyrio, quo me afficis. O si Deus oculos tibi a-
 periret, vt & te videres, & me: credo non haberes
 cor ad tantum malum studinendum. Deus tibi sit
 lux & fortitudo, vt vtramque hanc abyssum per-
 spicere possis. Amen.

QVAE imago magis ad viuum expressa esse
 potest operarij alicuius Evangelici zelâtis ac stri-
 ctis tanquam alterius Apostoli Pauli salutem ani-
 marum, quàm hæc sit Epistola? quænam mater
 maiorem sensum de perduto filio ostendere po-
 test, quàm magnus hic vir ostendit ob vnus ani-
 mæ iacturam? quæ indicia magis aperta esse pos-
 sunt, accensi erga proximos amoris? quis dolor
 adeò cõtinuus, quæ lacrymæ, qui clamores, & quis
 adeò liberalis animus, vt aliena mala tanquã adeò
 propria suscipiat? verè Dei amor calamum sui
 huius

huius serui mouebat; cœlestemque eloquentiam suã largiebatur, ad expugnãdũ cor ad eò indurãtũ.

IN simili alia occasione scripsit ad quandã aliam personam, eodem quo superiores spiritus his verbis.

Salmanti- „ ACCIPI tuas literas valde aulicas, & optat
603. Jan. „ sem sanctiores. Si quam ego terribilem in mea vita
 1576. „ noui, tu es talis Quando tandem desines cum Spi-
 „ ritu sancto contendere? at qui certò scias, graui-
 „ ter ipsum duriterque tecum acturum. adeone ama-
 „ bile est peccatum vt eius causa deferere velis Dei
 „ delicias & fauorem; teque ipsam eius inimicitia in-
 „ dignationi subijcere? triste certè ac descendũ am-
 „ plexa es consiliũ, quod teneram mihi compassio-
 „ nem attulit: nam cum Deus constituerit, vt omni-
 „ inordinatus animus, sibi ipsi sit poena; eaque sit ex-
 „ secutioni mandanda: necesse erit eas sustinere
 „ quas venenũ adferet, quod nunc hauris, quia dul-
 „ ce sapit: angustias sc. quæ viscera tua grauiter tor-
 „ quebunt; tentatoris verò recreabunt (vt ex hoc cru-
 „ us, quem promereris, cruciatus crescat) triũphan-
 „ tis de victoria suã prædæ, & iridentis celerita-
 „ tẽ, ad laqueum suum, & ad proprium nocentia
 „ currentis: tunc experieris quid amiseris, & quid
 „ lucrata fueris, cum ignominiosè ad eò te illi dedi-
 „ deris. Quod si hæc inferni species & umbra suffi-
 „ ciet, vt in te ipsam reuertaris, sicut iuuenis ille Eu-
 „ angelicus fame vexatus & infamia, vt pulchritu-
 „ dinem domũs Dei diligas, & magnam eius abun-
 „ dantiam, ita vt crepare potiùs eligas, quàm ab ea
 „ recedere: occurram & ego tibi, quemadmodum
 „ Pater illius fecit. Quod si cogitas, me ita suspẽde-
 „ re, vitam sicut hæctenus ducendo: tuam retege de-
 „ ceptio

ceptionem: non enim ego temporis mei iacturam
facere volo, sicut tu facis, moriens quotidie sine
vlla, aut parua spe fructus. Deuste alliciat tra-
harque, vt potest. Amen. Has scribo quartanæ Pa-
roxissimum expectans, vt tibi persuadeas me tui
non esse oblitum.

S A I I S se prodit Sancti huius viri charitas, si-
quidem humor ille Quartanæ Febris qui vel dum
incipit se mouere, ad eò solet cor affligere non tã-
tũ potuit, vt ipse ouis perditæ curã deponeret; sed
arrepto calamo sententias ad eò efficaces scripse-
rit, ad eam Christi Domini gregi restituendam;
morbi enim non faciunt huiusmodi viros, negli-
gentes, sed compatiens, nam etiam proprij cor-
poris cõmoditatem deponunt, & calcant, prepter
spirituale proximi bonum, vt supra est dictum.

§. II.

ALTERI cuidam Dominæ valde Nobili *Salmãticæ*
(quæ à tenera ætate mundo renunciãas am- *1. Aug. 174.*
plexa fuerat Institutum Monialium Carmelitarũ *D. Casilda.*
Discalceatarum) scripsit, docens viam & ratio-
nem fructum capiendi, multumque proficiendi in
eo statu.

C V M sæculum deserueris; abieceris procul-
dubio affectus eius, ac desideria, amoremque eius ti-
tulum, ac honorum; & conuerteris ad eos, qui
sunt in domo Dei, tanquam eius iam domestica,
qui splendidiore sunt, ac iucundiores illis. Quã-
obrem nec *nobilem*, nec *magnam* cõpellabo, si qui
de studes parua esse in oculis tuis; nec *Reuerentiã*:
quia, si apertos illos habes: aduertes, contemp-
potius